

Virš miesto pakibo ryški pilnatis,
ten mes iš sapnų statysim pilis.

Pabiro danguj milijonai putlių –
ne, ne žvaigždžių,
milijonai avių!

Šuoliuoja būriais
dangaus patalais,
kanopomis trypia
minkštais ir švelniais.

Iš vilnų purių joms žyra sapnai,
lovose šiandakt juos gaudys vaikai.

Užlips ant blakstienų,
kutens žandukus,
įbruks į delnus saldžiausius sapnus.
Avelės atkaklios – visus aplankys
ir meiliai prigludusios pačios užsnūs.

